SCHI

Pregătiri intense în întreaga țară

Scăderea temperaturii, ninsoarea căzută în majoritatea masivelor țării și, desigur, apropierea sezonului oficial de schi al anului 1967, s-au făcut simțite și în creșterea ritmului de pregătire a practicanților acestui sport. Ne-am convins de acest lucru în ultimele zile cînd, pe adresa redacției, au sosit sumedenie de scrisori în legătură cu antrenamentele schiorilor și cu celelalte măsuri ce se iau din vreme pentru ca apropiatele întreceri să se desfășoare în condiții optime. Publicăm în rîndurile de mai jos cîteva din veștile transmise de corespondenții ziarului.

CLUBUL SPORTIV DINAMO BRAȘOV va fi reprezentat în apropiatul sezon de schi de 90 de sportivi. Pentru probele de fond și biatlon se pregătesc sub îndrumarea antrenorului Gh. Olteanu, 25 de schiori, dintre care 14 sînt juniori. Săritorii se pregătesc și ei intens. Antrenorul Ion Bîrlă se ocupă de 20 de săritori, unii selecționați din centrul de inițiere de la Rîșnov. „Alpinii" vor avea și ei o activitate deosebit de bogată. În acest sezon, pe lîngă seniori (antrenor Gh. Roșculeț) vor concura și juniorii centrului din cartierul Schei (antrenor V. Bobiț). Mai trebuie să adăugăm înființarea centrului de copii, pentru a cuprinde întreaga activitate a secției de schi a clubului sportiv Dinamo Brașov (C. GRUIA).

SCHIORII MARAMUREȘENI se pregătesc pentru sezonul care se apropie. Cei din Baia Mare au făcut, înainte de căderea primei zăpezi, crosuri pe înălțimile din jurul masivului Mogoșa și în preajma cabanei Izvoare. Schiorii din Baia Borșa și Borșa-sat s-au antrenat pe potecile de sub Buza Dealului și, respectiv, Piciorul Calului. Selecționata regiunii, care va cuprinde schiori din Baia Mare, Tîrgu-Lăpuș, Borșa, Vișeul de Sus, Baia Sprie, Cehul Silvaniei, Nistru, Sighetul Marmației și din alte localități, va participa în 1967 la „Cupa Dornelor" (la Vatra Dornei), „Cupa Păcii" (în regiunea Cluj), „Cupa Harghita" (în regiunea Mureș-Autonomă Maghiară), precum și la alte importante întreceri. De asemenea, o mare importanță va fi acordată organizării tradiționalei „Cupa Mogoșa" (pe pîrtia Mogoșa) și „Cupei României" (pe trambulina de la Borșa).

SĂRITORII ASOCIAȚIEI VOINȚA ODORHEI au început antrenamentele la 15 octombrie. La pregătiri participă 10 juniori și 3 seniori. Harnicul antrenor Ștefan Moșa speră ca și în acest sezon schiorii din Odorhei să aibă o comportare frumoasă. (A. PIALOGA).

LA CLUJ s-a pus un accent deosebit pe pregătirea din lunile de toamnă. „Alpinii" de la Universitatea au lucrat sub îndrumarea prof. Petre Gotea, iar fondiștii sub îndrumarea prof. Petre Nagy. Înaintea deschiderii oficiale a sezonului, schiorii clujeni se vor pregăti la Borșa și la Predeal. De remarcat că în afara unor schiori mai cunoscuți, în sezonul anului 1967 vor evolua și numeroși juniori talentați. Singura problemă a secției de schi a clubului Universitatea este aceea a materialului și echipamentului, actualmente insuficiente cantitativ și de slabă calitate. (N. PETRE).

Viteza și varietatea cu care au acționat în atac handbaliștii noștri în partida cu reprezentativa Uniunii Sovietice la Cluj, le-au adus de multe ori satisfacția de a realiza situații ca aceea din fotografia noastră, în care Cornel Oțelea, rămas nemarcat pe semicerc, va înscrie un nou gol.

Foto: I. Wagner-Cluj

De ce bate pasul pe loc atletismul hunedorean?

● Prea puține rezultate valoroase față de posibilități ● Recorduri vechi de 16 ani! ● Doar trei antrenamente pe săptămînă! ● Activitatea necorespunzătoare a unor antrenori și profesori de educație fizică

Făcînd un bilanț al performanțelor realizate în anul 1966 de atleții din regiunea Hunedoara se poate trage concluzia că rezultatele sînt inferioare posibilităților existente în această regiune, deși au fost realizate și cîteva succese: *Gheorghe Popescu (Metalurgistul Cugir) este campion național și balcanic la aruncarea suliței, Mariana Goth (Progresul Deva) este recordmană republicană de junioare la 200 m, Gheorghe Dăian (Metalurgistul Cugir) campion republican școlar la greutate, iar echipa de maraton a clubului sportiv Metalul Hunedoara (A. Arnăutu, P. Körösi, I. Paul, V. Țițanu) s-a clasat pe locul II în finala campionatului republican.* Din păcate, aceste cîteva rezultate sînt singurele de seamă în întreaga activitate atletică de performanță din regiune. Se pune în mod firesc întrebarea: *de ce rezultatele bune sînt atît de puține, de ce performanțele înalte se lasă așteptate de atîția ani?*

Rămînerea în urmă își găsește explicația în lipsa de preocupare pe care activiștii UCFS, conducerile cluburilor și ale asociațiilor sportive, antrenorii și profesorii de educație fizică au manifestat-o față de multiplele probleme ale atletismului hunedorean, în dezinteresul cu care a fost privit „schimbul de mîine".

Vreți să cunoașteți nivelul atletismului hunedorean? Consultați tabelul de mai jos, în care sînt cuprinse cîteva dintre recordurile regionale:

Seniori:

Proba	Record regional	(anul)	Record republican	(anul)
100 m	10, 9 sec.	(1961)	10,3 sec.	(1966)
lungime	7,21 m	(1961)	7,74 m	(1964)
ciocan	55,35 m	(1958)	66,10 m	(1966)

Senioare:

Proba	Record regional	(anul)	Record republican	(anul)
800 m	2:25,8	(1958)	2·06,8	(1961)
greutate	12,45 m	(1950)	16,53 m	(1964)
suliță	35,78 m	(1953)	60,54 m	(1964)

La 22.X.1950 cronicarii sportivi consemnau recordul republican la aruncarea greutății stabilit de *Irina Tacorian* cu un rezultat bun pentru vremea aceea, *12,45 m*. De atunci, chiar și performanțele noastre la această probă au crescut foarte mult, ca să nu mai vorbim de cele internaționale. Au trecut anii *dar nici o altă atletă hunedoreană nu a reușit să bată recordul regional stabilit de Irina Tacorian, care stă neclintit de peste 16 ani...*

In tabelele primilor zece performeri ai țării pe anul 1966 pot fi întîlniți doar cîțiva atleți hunedoreni: *A. Arnăutu (10.000 m), P. Körösi (3.000 m obstacole), R. Moise (înălțime), Gh. Popescu (suliță și greutate)* — la bărbați și *M. Goth (100 și 200 m)* — la femei, dar rezultatele, cu unele excepții, sînt sub nivelul așteptărilor. *Nici selecționata regiunii n-a avut o comportare prea bună în campionatul categoriei B, seria 1, unde a obținut locul IV în clasamentul general și ultimul loc la fete.* Ce pretenții pot emite sportivii hunedoreni la ocuparea unui loc fruntaș în campionatul republican pe echipe, cînd în reprezentativa regiunii a fost reintrodus, pentru a... salva onoarea aruncătorilor de ciocan *Daniel Grafenstein* (care deține recordul regional la ciocan din 1958)?

Cum e și firesc, activitatea antrenorilor poate fi apreciată cel mai bine prin prisma rezultatelor pe care le obțin elevii lor. Să vedem care au fost performanțele sportivilor nominalizați în anul 1966.

Dintre cei doi atleți nominalizați pentru Jocurile Olimpice din Mexic, numai *Mariana Goth (antrenor Tiberiu Drăgan)* și-a îndeplinit norma prevăzută. *Ea a avut planificat 24,8 sec. pe 200 m și a realizat 24,6 sec.* Antrenorul *Tiberiu Drăgan* merită felicitări pentru pasiunea și priceperea cu care lucrează în pregătirea tinerilor atleți. Performanțele obținute recent de *Mariana Goth* ne lasă să întrevedem posibilitatea îndeplinirii în continuare a obiectivelor propuse: *11,7 sec. la 100 m și 24,2 sec. la 200 m în 1967, 11,4 sec. la 100 m și 23,8 sec. la 200 m în 1968. Paul Körösi (antrenor Alexandru Arnăutu)*, celălalt sportiv nominalizat pentru J. O. din Mexic *nu și-a îndeplinit norma la 3.000 m obstacole: avînd planificat 9:05,0, a realizat doar 9:30,8!* Performanța înregistrată de atletul hunedorean este *inferioară celei obținute în 1965 (9:24,4)*: Surprinzător este faptul că secția de atletism a clubului *Metalul Hunedoara* și secția tehnică a *consiliului regional UCFS* au permis atletului *Paul Körösi* să se „reprofileze" pentru proba de maraton, deși el era recomandat ca element de perspectivă, care ar fi putut ajunge în lotul olimpic la proba de 3.000 m obstacole. Dintre ceilalți sportivi nominalizați, nici *Elena Biro (antrenor I. Biro) nu și-a îndeplinit norma la săritura în înălțime: planificat 1,67 m; realizat 1,51 m, performanță mai slabă decît în 1965, (1,63 m).*

Slabele performanțe ale atleților hunedoreni sînt urmarea firească a faptului că din cei *18 antrenori de atletism calificați existenți în regiune (1 cat. I, 1 cat. a II-a, 7 cat. a III-a, 9 cat. a IV-a) doar 7 desfășoară o activitate corespunzătoare.* Volumul și intensitatea antrenamentelor sînt sub nivelul cerințelor. *Majoritatea atleților execută săptămînal doar trei antrenamente și acestea cu un volum mic!* Este timpul ca antrenorii să-și revizuiască metodele de antrenament, să execute programe de pregătire corespunzătoare cu cerințele actuale ale sportului de performanță. Doar în unele centre din regiune, cum sînt *Hunedoara (antrenori George Băleanu, Alexandru Arnăutu, I. Biro), Deva (antrenor Tiberiu Drăgan), Petroșeni (antrenor Ion Ciofică), Cugir (antrenori E. Schneider, Gh. Popescu)*, există cît de cît preocupare pentru activitatea atletică. În mod special trebuie recunoscută contribuția și activitatea laborioasă a antrenorului George Băleanu care a reușit să obțină o serie de rezultate frumoase în munca cu juniorii și seniorii.

Vorbind de performanțele sportive nu putem să nu amintim și de condițiile în care au fost realizate. Astfel, atletul *Aurel Eribacan (Progresul Deva) — sportiv de cat. a II-a (16,0 pe 110 m.g.)* — locuiește la 17 km de orașul Deva în comuna Certej. Această distanță o parcurge zilnic, plecînd de acasă în zori și revenind noaptea. Atît asociația sportivă *Progresul*, cît și *Consiliul regional UCFS Hunedoara* n-au contribuit cu nimic la îmbunătățirea condițiilor de pregătire a acestui sportiv. Rezultatul? *Aurel Eribacan nu și-a îndeplinit obiectivul prevăzut pentru anul 1966 la 110 m.g. (15,4 sec.).* De la an la an a fost tărăgănată folosirea intensă a tuturor posibilităților locale pentru a asigura sportivilor condiții de pregătire și de activitate care să le permită o muncă de bună calitate, care să-i conducă, în final, la performanțe superioare. Datorită unei neglijențe condamnabile s-a ajuns ca *în raionul Brad* să nu existe nici o pistă de atletism sau o groapă pentru sărituri, iar calitatea pistelor din orașele *Deva, Alba Iulia și Sebeș* să fie total necorespunzătoare.

In regiunea Hunedoara există o serie de profesori de educație fizică cu specializare atletism *(exemplu prof. Ion Stanciu de la Liceul din Hațeg)*, care nu lucrează însă în specializarea lor preferînd să se ocupe de alte ramuri sportive, unde activitatea se încheie o dată cu anul școlar. In toată *Valea Jiului*, (localitățile *Petroșeni, Lupeni, Vulcan, Uricani* etc.), există un singur antrenor de atletism și acesta cu o jumătate de normă, iar în alte orașe, cum ar fi *Deva*, de pregătirea atleților se ocupă un antrenor salarizat pentru handbal!

În regiunea Hunedoara există posibilități pentru ca atletismul să facă pași mari înainte. Este necesară însă o muncă intensă și perseverentă a antrenorilor cu masa de elevi din școlile generale, profesionale și licee pentru depistarea unor elemente de perspectivă. Trebuie totodată să dispară starea de autolinișire care mai domnește în unele secții.

Numai printr-o muncă susținută atleții hunedoreni vor putea să-și aducă o contribuție substanțială în cadrul loturilor reprezentative, vor putea fi selecționați în lotul olimpic.

GHEORGHE CIORANU

Echipa noastră masculină și-a încheiat o nouă etapă de pregătire pentru campionatul mondial

O dată consumat jocul cu echipa Uniunii Sovietice — disputat în cadrul turneului de la Cluj — handbaliștii români și-au încheiat penultima — și cea mai grea — etapă de pregătire în vederea campionatului mondial. Am făcut precizarea „cea mai grea" gîndindu-ne nu numai la efortul depus la antrenamentele din timpul care s-a scurs de la încheierea campionatului, ci și la faptul că lotul handbaliștilor români a fost supus unei verificări deosebit de grele, care a însumat disputarea, în 20 de zile, a 7 meciuri intertări, dintre care 4 în deplasare. In plus, în 5 dintre aceste 7 partide, handbaliștii români au întîlnit formații clasate pe primele șase locuri la ultima ediție a campionatului mondial!

Cifric, bilanțul acestei verificări este pozitiv: din cele 7 jocuri, selecționata țării noastre a cîștigat 5 și a terminat la egalitate 2. Ceea ce nu este ușor, cînd ai ca adversari reprezentativele Cehoslovaciei, Iugoslaviei, R.F. Germane și Uniunii Sovietice.

Bunele rezultate înregistrate în aceste partide de handbaliștii români sînt consecința unei pregătiri atente și conștiincioase care a determinat eliminarea în mare măsură a lipsurilor semnalate la majoritatea componenților lotului încă de la jocurile de campionat. Totodată, s-a realizat o mai mare omogenitate a echipei, în special sub aspect psihologic, element care a contribuit la îmbunătățirea capacității de luptă a reprezentativei noastre. Numai așa se explică faptul că în unele momente grele ale jocurilor de verificare (finalurile partidelor cu Cehoslovacia — la Praga, și cu R.F. Germană — la Kiel), cînd, deși condusă, echipa a găsit resurse să revină și să egaleze sau să cîștige. In meciul cu Iugoslavia, la Cluj, deși au fost conduși tot timpul, handbaliștii români au refăcut diferența și au fost la un pas de a învinge. Este un lucru bun, care trebuie subliniat înainte de orice. pentru că în cadrul unei competiții de amploare cum este campionatul mondial asemenea încercări vor fi — poate — mai frecvente și, în orice caz, mai dificile.

De asemenea, s-a constatat o evidentă îmbunătățire a jocului în apărare, prin creșterea zonei de acțiune a fiecărui jucător și printr-o mai bună colaborare, în special în direcția porții, adică tocmai acolo unde „pericolul" este mai mare.

Dar, cele 7 meciuri internaționale susținute în această scurtă perioadă de timp au scos la iveală și unele lipsuri, cîteva dintre ele mai vechi. Nu vom începe cu acestea, ci cu acea carență care ni se pare cea mai importantă. Este vorba de faptul că în turneul de la Cluj s-a observat la echipa română pe lîngă o oboseală fizică și una de natură nervoasă, care a influențat în mod serios comportarea generală. Dincolo de rezultatele obținute și care — repetăm — pot fi considerate bune sau chiar foarte bune, au existat în evoluția jucătorilor români momente de „pauză", de pierdere a tempoului, a clarviziunii în fazele de atac. Ajungînd aci, am atins poate cea mai acută problemă a echipei noastre reprezentative: *finalizarea.* Trebuie spus în această direcție că, în afară de faptul că s-au ratat situații clare, îngrijorător ni s-a părut că echipa noastră a avut momente (din păcate nu puține și de loc scurte) cînd nu a fost nici măcar capabilă să-și creeze situații favorabile, angrenîndu-se într-un joc static, cu pase fără scop tactic, uitînd parcă de existența pivoților și a extremelor. Vrem să credem că a fost vorba doar de o consecință a acelei oboseli nervoase care a făcut să scadă promptitudinea în găsirea celor mai bune soluții pentru depășirea apărării adverse. Și credem că lucrurile stau așa, pentru că în ultimul meci al turneului de la Cluj (cu Uniunea Sovietică) echipa noastră a demonstrat varietate în atac și subtilitate în combinațiile tactice, ceea ce i-a permis să înscrie multe goluri (18) și din poziții diferite. Deci, posibilități sînt!

CĂLIN ANTONESCU